

Марина - улюблена на вік моя красавиця

Владислав Клюковський

Марина - улюблена на вік моя красавиця,
На світ така одна єдина.
Струнка як верба - неповторная та незалежна.
Коли бачу твоє лице, то зразу легше на душі стає.

Ті очі виразні запали мені в душу
Як отой смарагд, знайду один з тисячі.
А волосся золотії, які в'ються по вітру
Як мелодія про яку ти мені розповідала.

А твій голос - солов'їний, невгамовний,
Як вірші Шевченка, Як симфонія Вівальді.
А твоя усмішка - готовий бачити таку її
Як оте сонечко, своєю красою мене осіяла.

Щира усмішка, яка нагадала про сенс життя,
За нею я пішов би на край світу.
Коли ти мені показувала гумор, то я знову навчився сміятися,
За це я тобі все віддав

Але ця рука залізного города,
Нашії брати знову за свободу боряться.
Тому не знаю, коли настане хоча б мить
Побачити тебе один раз, а краще і навіки